

Laulupolitiikkaa

Politiikka on välttämätöntä. Se on kuulema yhteisten asioiden hoitoa. Kuitenkin valtaosa ihmisistä suhtautuu nuivasti niin valtakunnan ja kuin kunnankin tason politiikkaan. Mutta varsinaisen kirosana politiikasta tulee, kun se yhdistetään vaikkapa urheiluun, koulutukseen tai kulttuuriin. Silloin koko asia muuttuu politikoinniksi, jonka olennaisia tekijöitä ovat kähmintä, salailu ja epäoikeudenmukaiset päätökset.

Sain olla paikan päällä Lappeenrannassa todistamassa oikeaa politikointia. Samaa mieltä lienevät monet kilpailua televisiosta seuranneetkin. Kyse on Lappeenrannan hienosta laulukilpailusta, joka on kiistatta noussut Mirjam Helin-kilpailun jälkeen Suomen kakkoseksi. Siellä palkitut ovat lähes poikkeuksetta menestyneet myöhemmällä laulu-urallaan. Parhaana esimerkkinä loistaa tietenkin vuoden 1981 voittaja Karita Mattila, mutta nimien joukosta löytyy Talvelaa, Hynnistä, Isokoskea ja niin edelleen.

Tämänvuotisen kilpailun naisten sarjan voittajasta Helena Juntusesta tuskin kukaan tohti olla eri mieltä. Tämä tuleva uusi diivamme, aistillinen, kaunis ja loistavasti eläytyvä laulaja vei ohjelmansa hallitusti ja koskettavasti. Niin hienosti, että jotkut alkoivat jo arvostella, että miksi hän tuli vielä tännekin pokkaamaan palkinnon. Helenahan oli ilmoittautunut myös Vox Unicaamme, mutta joutui viime tingassa vetäytymään.

Miesten sarjan voittajan julistaminen ei myöskään näyttänyt nyrpistyttävän kenenkään neniä. Kilpaillun nuorin osanottaja möreän varma Arttu Kataja ansaitsi euronsa.

Mutta sitten alkoi politikointi. Tuomariston kaksituntinen miettiminen jo viritti huhuja. Nyt he ovat ajautuneet umpikujaan. Palkinnot joudutaan arpomaan.

Lopulta tuore oopperanjohtaja Erkki Korhonen marssitti joukkonsa lavalle. Mikrofonin jalka oli jätetty pitkälle miehelle aivan liian matalalle, eikä kukaan ymmärtänyt sitä pidentää. Puheenjohtajan kyyristely mikrofonin takana viestitti ikään kuin huonoa omaatuntoa. Yrittäkää nyt hyvä yleisö ymmärtää. Eihän me voitu.

Loppukilpailussa nimittäin lauloi myös loistava nuori nainen Hanna Kronqvist, tosin hieman liian vaikean ohjelman. Mutta hänen taakakseen muodostui lopulta opettaja, arvostettu ja pätevistä pätevin, Anita Välkki. Tuomarit eivät kerta kaikkiaan uskaltaneet panna kahta hänen oppilastaan kärkeen, ja Helena Juntunen taas oli kiistaton ykkönen.

Satuin istumaan kivasti niin, että kykenin syrjäsilmin seuraamaan Anita Välkin niukoja eleitä oppilaittensa esitysten aikana. Hän ei todellakaan paljoa eläimöinyt, mutta katseesta ja ryhdistä huokui molempien ja etenkin Hannan laulun aikana tyytyväisyys ja rauha. Oppilaat todella pystyivät parhaimpaansa.

Tulosten julkistamisen hetkellä opettaja sitten jo vaikutti viilipytyltä. Mitäpä turhaa eläimöimään, voittihan hänen oppilaansa Lappeenrannan kilpailun jo kolmannen keran peräkkäin. Ja kyllä kansa tietää.

pajen